

Francija pod kontrolo Nemčije - Načrt za 'novo Evropo'

Pogajanja z Italijo še v teku

S podpisom premirja zadnjo soboto se Francija podvrгла kontroli Nemčije. — Večino dežele zasedejo nazijske čete in izročeno jim bo vse brodovje. — Italija zahteva svoj kos.

London, Anglija. — Med Francijo in Nemčijo se je zadnjo soboto ob 6:50 zvečer podpisalo premirje, po katerem je cela Francija z vsemi svojimi oboroženimi silami in vojnimi brodovjem prišla pod kontrolo Nemčije in deloma tudi Italije.

Podpis premirja se je izvršil v gozdu pri francoskem mestu Compiègne na natančno istem prostoru in v istem železniškem vozu, v katerem se je sklenilo premirje 11. novembra 1918. Vendar pa se sovravnosti po podpisu niso takoj končale, marveč se je s tem čakalo, da sklene Francija premirje tudi z Italijo; šele šest ur po sklepu pogodbe z Italijo se bo dalo povedati, da se ogenj na frontah ustavi. Francoska delegacija je takoj v soboto odletela z aeroplanom v Rim, kjer je stopila v razgovore, in pričakovalo se je, da bo tudi tam prišlo do podpisa že v ponedeljek.

Na ta način je vojna, kolikor ta zadeva Francijo, končana. Toda v kratkem času enega meseca in pol, namreč od 10. maja, ko je Nemčija podvzela svoj "Blitzkrieg" na zapadu, se je Francija izpremenila tako, da bi komaj samo sebe še spoznala. Njena neodvisnost je docela izginila. S podpisom premirja se je namreč popolnoma podvrгла nemški kontroli. Glasom pogodbe ji bo sicer ostal na jugu še mali kos, ki ga nemške čete ne bodo zasedle, toda tudi tam se bo moralo vršiti vse tako, kakor bo prišlo povelje iz Berlina. Nasprotno pa bo celi severni del in vse zapadno obrežje doli do Španije zasedeno od Nemčije. Italija pa, kakor se sliši, bo zahtevala zasedbo južnega obrežja.

Dalje je morala Francija izročiti Nemčiji vse svoje vojno brodovje. Vendar pa je Hitler slovesno obljubil, da ga ne bo uporabljal v vojni proti Angliji, marveč bo brez orožja stalo v pristaniščih. Enako bo moralo biti zasidrano doma vse trgovsko brodovje. Vse vojni material in vse orožje dobi Nemčija in v francoskih tovarnah se v naprej ne sme izdelovati nikakega vojnega blaga več.

Za vzdrževanje reda v kolonijah je Nemčija sicer dovolila Franciji nekaj brodovja, toda veliko vprašanje je, ali bodo kolonije sploh še ostale v francoski posesti. Zlasti za one v vzhodni Aziji se pričakuje, da jih utegne zasesti Japonska.

Vsi ti pogoji ostanejo v veljavi, dokler se ne sklene končna mirovna pogodba, do ka-

MRS. JOHANA KASTELIC UMRLA

Iz Eveletha, Minn., smo prejeli brzojavno sporočilo, da je v petek preminula Mrs. Johana Kastelic, dolgoletna zastopnica "Am. Slovenca" in "Novega Sveta" ter tudi več drugih katoliških listov tu v Ameriki in domovini. Poročilo ne omenja drugega, kakor le še to, da se bo vršil pogreb v ponedeljek 24. junija, kar je bilo že včeraj. Mrs. Kastelic je bila stara okrog 65 let. Bivala je dolgo let na Evelethu. Njen soprog, g. Kastelic, je preminul lani, za katerim je pokojnica neotlažljivo žalovala. Bila je globoko verna in pobožna žena ter nenadomestljiva delavka za katoliške liste, kakor ji bo Bog zdaj gotovo obilno poplačal. Podrobnejši opis o njej sledi enkrat prihodnjič. Njeni hčerki Jenie, katero pokojnica zapušča, ter drugim sorodnikom najiskrenejše sožalje. Blagi pokojnici pa podeli Bog raj in pokoj.

ZGODOVINA SE PONAVLJA — V OBRATNEM SMISLU

Compiègne, Francija. — V gozdu blizu tukajšnjega mesta se je zadnji petek odigral enak prizor kakor 11. novembra 1918. Pogodba za premirje se je sklepala in vlogi ste bili v rokah istih dveh držav, Nemčije in Francije, toda izmenjani ste bili v ravno obratnem smislu. Dočim je tedaj Francija diktirala in Nemčija poslušala, je pa imela nasprotno zdaj Nemčija glavno besedo. Prostor sam pa je bil popolnoma isti. Hitler je ukazal za ta slučaj pripeljati semkaj isti železniški jedilni voz maršala Focha in ga postaviti na natančno tisto mesto, kjer je stal pred nekaj manj kot 22. leti. In v tem zgodovinskem vozu, ki so ga Francozi v časti ohranili vsa ta leta, so morali zdaj francoski zastopniki poslušati pogoje za premirje, kakor so jih morali tedaj nemški. — Hitler je ukazal, da se ta zgodovinski voz, v katerem se je zdaj "oprta sramota Nemčije", prepelje v Berlin in enako tudi spominska plošča, ki je stala na mestu, kjer se je premirje podpisalo, in na kateri je bilo zapisano: "Tukaj je 11. nov. 1918 podlegla zločinska oholost nemškega cesarstva, premagana od svobodnih ljudi, katere je to skušalo zaslužiti."

SIRITE AMER. SLOVENCA

tere bo prišlo šele po koncu vojne z Anglijo.

PREDSEDNIK ZADEL NA VIHAR

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je sredi zadnjega tedna presenetil Ameriko s tem, da je imenoval v svoj vladni kabinet dva republikanca, namreč Knoxa, podpredsedniškega kandidata v zadnjih volitvah, mornariškim tajnikom, Stimsona, drž. tajnika v Hooverjevem kabinetu, pa vojnim tajnikom. Bržkone je s tem imenovanjem nameraval predsednik utrditi vlado, češ, da boste obe stranki v njej zastopani. Dosegel pa je ravno nasprotno: Republ. stranka je oba moža takoj izključila, razni demokrati pa napadajo predsednika, da skuša ustvariti "vojni kabinet," oba imenovanca sta namreč znana, da zahtevata, naj gre Amerika do skrajnosti na pomoč Angliji.

VESELI, DA SO PRIŠLI V AMERIKO

New York, N. Y. — Dva parnika sta zadnji petek prišla semkaj iz Evrope, nabasana z Amerikanci in evropskimi begunci. Eden od teh je bil ameriški parnik Washington, ki je priplul iz Bordeaux, Francija, z 1.786 potniki, drugi pa parnik Britannic, last Cunard-White Star, s 768 potniki. Prišli potniki so kaj malo skušali prikrivati veselje, da se jim je posrečilo, priti na varno v Ameriko, zlasti še, ker so bili med vožnjo na morju v stalni nevarnosti.

PAKETNA POŠTA V STARI KRAJ USTAVLJENA

Poštni urad je izdal obvestilo, da je z več evropskimi in drugimi deželami, katere so ali vpletene v vojno, ali pa je pot do njih izpostavljena nevarnosti, popolnoma ukinjena paketna pošta. Med številnimi državami, ki so od tega prizadele, ste tudi Jugoslavija in Italija. Do nadaljnjega ne sprejema pošta nikakih paketov v te dežele.

Rumunija postala fašistična država

Bukaresta, Rumunija. — Kralj Karl je koncem tedna preuredil Rumunijo popolnoma po fašističnem vzorcu. Razpustil je dal vse politične stranke in ustanovil eno samo, narodno-socialistično, ki bo na totalitarni način vladala državi. Istočasno je prevzel kralj tako kontrolo nad vlado, da ima skoraj izključno diktatorsko oblast.

Kakor opazovalci trdijo, je storil kralj ta korak zato, da si bo tem lažje zagotovil priateljstvo Nemčije in Italije za svojo državo, ko je zdaj jasno, da ji je izključena vsa pomoč od Anglije in Francije, od katerih ji je bila obljubljena pred izbruhom vojne.

V nedeljo je kralj objavil novo preuredbo po radio, pri čemer je zabilcel rumunskemu prebivalstvu, naj v naprej vsakdo odloži vse osebne in-

Razdelitev Evrope v štiri skupine

Naziji imajo baje v načrtu, da iz celega evropskega kontinenta ustvarijo eno samo gospodarsko enoto, razdeljeno v štiri upravne skupine.

PO KAT. SVETU

Havana, Kuba. — V tukajšnji državi se je podvzela kampanja, da se v bolnicah širok celega otoka postavi križ nad vsako posteljo. Lourdes klinika je bila prva, ki je pričela to dejansko prakticirati.

New York, N. Y. — V nekem tukajšnjem pravoslavcem listu se čita, da je v Moskvi točasno odprtih še kakih 15 do 20 cerkva. Od teh je ena katoliška, ena judovska, ena mohamedanska, ostale so pravoslavne. Cerkve stoje pod strogo državno kontrolo.

Vatikan. — Tukajšnja cerkvena država, ki meri 108 akrov, se je podvrgla vsem vojnim določbam, ki so odredene za mesto Rim, namreč, da je uvedena zatemanitev in uslužbeni so opremljeni s plinskimi maskami. Upa pa se, da ne bo niti Rim, niti Vatikan napaden iz zraka.

Milwaukee, Wis. — Statistika o katoliških bolnicah v Zd. državah kaže, da je v njih tekom lanskega leta bilo oskrbovanih več nekatoličanov kakor pa katoličanov. Skupno so imele v enem letu te ustanove nekaj manj kot dva milijona pacientov; od teh je bilo skoraj 58 odstotkov nekatoličanov.

GIBRALTAR NI NEPRE-MAGLJIV, PRAVIJO NAZIJI

Berlin, Nemčija. — Angleška trdnjava Gibraltar, ki čuva prehod iz Atlantika v Sredozemlje, se je doslej smatrala, da je "nepremagljiva skala." Nazijski mornariški izvedenec Gadow pa je zadnji petek v nekem članku povdarjal, da so take trditve prazne bajke, češ, da obramba trdnjave, kljub zbadnim izboljšanjem, ni kos napadom iz zraka. Istočasno nemško časopisje povdarja, da je Španija upravičena, da zahteva to trdnjavo za se.

JAVNE NAPRAVE V NEW YORKU OGROŽENE

New York, N. Y. — Tukajšnja policija je zadnji petek močno zastražila dva velika mostova preko East reke, ko je od dveh strani prešla obvestilo, da sta mostova v nevarnosti bombnega napada. Obvestilo bi se drugače morebiti ne vzel resno, toda po drugih dogodkih zadnjega tedna se more sklepati, da bi utegnili biti ta napad prav moč. Dan prej je bil namreč izvršen bombni napad na poslopje tukajšnjega nemškega konzulata in na razne komunistične urade.

Iz Jugoslavije

Bratsko sodelovanje bolgarskih in jugoslovanskih zadrugarjev. — Vzemna razstava zadrugištva in tiska obseh narodov. — Zvonovi — največja posebnost novih orgel v Cerkljah. — Še druge vesti.

Vzajemno sodelovanje Jugoslovanskih in Bolgarov

Beograd, 16. junija. — (JK). — V okviru razstave jugoslovanskega in bolgarskega zadrugištva pa njenega zadrugnega tiska, ki se odpre jutri na belgrajskem sejmišču, se bo vršilo v Beogradu tudi letno zborovanje "Jugoslov.-Bolgarskega Zadrugnega Inštituta." Ta inštitut sestavlja jugoslov. narodni in bolgarski narodni zadrugi komite. Sinoči so prispeli v Beograd iz Sofije bolgarski člani predsedništva "Jugoslov.-bolgarskega Zadrugnega Inštituta" z inštitutovim predsednikom g. Hristom Danilovom na čelu. Na železniški postaji v Beogradu so jih sprejeli zastopniki naših zadrugnih zvez in organizacij. Srečanje naših in bolgarskih zadrugarjev je bilo zelo priskočno in bratsko.

Cerklje imajo nove orgle

Cerklje, na Gorenjskem. — Velike nove cerkanske orgle že stoje v naši cerkvi. Orgle same so ene izmed največjih v Sloveniji in Jugoslaviji sploh. 45 registrov, to je 45 najrazličnejših vrst piščali imajo, velikih, da bi štiri ljudi lahko enega vrh drugega postavili, pa bi zgornji komaj mogel z vrha v piščal pogledati; pa tudi majhne in drobne, da ene še za otroški mezinček ni. Mogočne trobente, kakor da sodnemu dnevu trobijo, pa tudi tako nežne in tihe piščali, kakor da bi angelci v nebeskih daljah nanje godli. Vseh piščali je nad 3000. — Najimenitnejša reč v orglah pa so zvonovi. 25 zvonov je obešenih v višavi gori pod obokom orgel. Zaradi vojske je šla trda za zvonove, zdaj pa že v orglah vise. Vse vrste glasov v zvonovih dobi od najnižjega do glasu mrliškega navčka. — Vsa fara je ponosna na orgle, posebno pa še na zvonove. Zvonov namreč v vsej Jugoslaviji in menda na vsem Balkanu nobene orgle nimajo. Niti najodličnejše škofijske cerkve se ne morejo z njimi postaviti. — Sploh pa kaj bi orgle in njih prečudne glasove popisoval! Slišati jih je treba, potem boš vsaj malo vedel kakšne so v resnici. V njih je namreč zbranega toliko glasbenega bogastva, da bi najspretnější organist imel leta in leta dela, preden bi našel in znal pokazati vso v teh orglah nakopičeno lepoto. Mnenje nekaterih strokovnjakov o novih orglah je: da niso sicer največje, pač pa po lepoti glasov skoraj gotovo najodličnejše orgle ne samo v Sloveniji ampak v vsej Jugoslaviji, tako da so jih s skrbnim g. župnikom Črnilem in mojstrom Jenkom Cerkljanje lahko veselili in na nje ponosni.

Velik vlom

V neki deževni noči je bilo nedavno vlomljeno pri čevljarskem mojstru Andreju Gradišarju v Križah. Tatovi so odnesli okoli 50 parov novih čevljev, za deset tisočakov usnja in več celih kož. Tako je lastnik oškodovan za nad 16.000 dinarjev.

Zanimiva najdba

Pri gradnji zaklonišča za mestno plinaro v Celju so delavci našli v globini skoro poldruga metra na človeški okostnjak. Ker so poleg njega našli avstrijski krajcar iz leta 1800, sklepajo, da je okostje staro najmanj sto let, ki pa je kljub temu še dobro ohranjeno.

Štirinajstič teče zibelka

Iz Save pri Litiji poročajo: Minuli mesec je vrla krščanska kmečka mati položila 14. dete v zibelko. To je pač rekord za našo župnijo v sedanjih časih, ko se še večje župnije ne morejo s tem ponahati.

katero je izvršil cerkljanski rojak Dr. Fr. Kimovec, stolni dekan v Ljubljani, so se pele samo pesmi cerkljanskih skladateljev, kot: Cvek, Vavken, Davorin Jenko in Dr. Fr. Kimovec, kar je tudi posebnost.

Zlata poroka

Ugledna posestnika in vzornega zakonca Janez in Jožefa Koletnik, ki živita v svojem lepo oskrbovanem domu na prijaznem Perniškem hričku pri Sv. Marjeti ob Pesnici, sta pred kratkim slavila zlato poroko, srečna in vesela v krogu svojih ljubečih otrok. Može šteje 73, žena pa 70 let. Oba sta iz revnih vinčarskih družin in sta se seznanila kot delavca pri nekem gospodarju pred 50. leti — pri posestniku Rojznem v Vosku. V zakonu sta imela 16 otrok, od katerih še sedaj živi 7 sinov in 3 hčere. Zlato poročno proslavo je lepo organiziral sin Adolf, ki je narednik pri vojaški godbi v Mariboru. Zanimivo je tudi to, da je vsa družina zelo glasbeno nadarjena.

Smrtna kosa

V zavetišču sv. Jožefa v Ljubljani je doživel in se preselil v večnost konzistorialni svetnik in bivši škofijski arhivar Franc Pokorn. Leta 1935 ga je zadela možganska kap, ga ohromila in onеспособila za nadaljnjo službo. Po 41. letnem delovanju v župniji Besnica se je preselil v pokoj v Breznico. Rojen je bil v Škofji Loki 1. 1861. Služboval je v Šmarju, Jesenicah in Stari Loki. Po njegovem prizadevanju je bila ustanovljena župnija Besnica, kjer je z gorečnostjo deloval do zadnje hude bolezni.

V neki deževni noči je bilo nedavno vlomljeno pri čevljarskem mojstru Andreju Gradišarju v Križah. Tatovi so odnesli okoli 50 parov novih čevljev, za deset tisočakov usnja in več celih kož. Tako je lastnik oškodovan za nad 16.000 dinarjev.

Pri gradnji zaklonišča za mestno plinaro v Celju so delavci našli v globini skoro poldruga metra na človeški okostnjak. Ker so poleg njega našli avstrijski krajcar iz leta 1800, sklepajo, da je okostje staro najmanj sto let, ki pa je kljub temu še dobro ohranjeno.

Štirinajstič teče zibelka

Iz Save pri Litiji poročajo: Minuli mesec je vrla krščanska kmečka mati položila 14. dete v zibelko. To je pač rekord za našo župnijo v sedanjih časih, ko se še večje župnije ne morejo s tem ponahati.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska?
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Zakaj vojska?

Mnogi se sprašujejo — piše mons. Chollet, nadškof v Cambraju — čemu je Bog dopustil to vojsko. Bog je ustvaril ljudi, ki se med seboj pobijajo. Tudi jeklo, iz katerega so topovi, je njegovo in vse tehnične iznajdbe, ki jih je človeštvo postavilo v službo vojskovanja, so izumi pameti, ki jo je dal človeku Bog. Bog je razodel človeštvo nauk o medsebojnem bratstvu, o ljubezni do bližnjega in o pravici, na kateri mora biti zgrajeno občestvo. Vojna blaznost, ki je zajela ljudi, je hotena žalitev reda, katerega Bog ni hotel. Kako je potem mogoče, da je Bog tako blazenje dopustil?

Na to je treba odgovoriti, da ima Stvarnik pač zelo globoke razloge po svoji neskončno modri previdnosti. Greh je Bogu zoprni in vendar ga dopušča. To je zaradi tega, ker je Bog ustvaril človeka svobodnega in njegove svobode nikoli v nobenem primeru ne uniči. Iz tega sledi to, kar bi mogli imenovati božjo velikodušnost in širokosrčnost. Bog je vse storil, da bi človekovi svobodi pokazal pravo smer, da bi razsvetljeval njegov razum in da bi mu dal postavte ter izkazoval neizrečno velike milosti in mu pokazal sijajne zglede dobrote, modre preudarnosti in svetosti — vse zato, da bi človek čisto svobodno stremel k dobremu in ga dosegel. Če pa človek temu ne sledi, ga Bog na noben način ne prisili in njegovo neizmerno potrpljenje nasproti zlobi in neumnosti človeka je oblika, v kateri Bog daje izraza svojemu spoštovanju človekove svobode.

Preizkušnje sedanje vojske so seme, ki ga je Bog položil v razvoj človeštva, čigar končni sadovi bodo mogoče dozoreli šele v prihodnjem stoletju. Gotovo se pripravljajo čisto nov način narodnega in socialnega soživljenja človeških plemen. Božja dela dozorevajo šele v stoletjih in njegovih načrtov prav tako ne moremo uganiti, kakor ob prvih udarcih mojstrovega dleta v mramor ne moremo uganiti, kakšno umetnino bo kamen na koncu predstavljal.

Krščanska ljubezen

Slej ko prej živi po vsem svetu, kamor sega blagodejni vpliv krščanstva, tista globoka in požrtvovalno dejavna ljubezen, o kateri nam pripovedujejo prva stoletja zgodovine krščanstva. Ta ljubezen nikakor ni splahnila in če na enem kraju sveta vlada mlačnost, pa se na drugem tem bolj uveljavlja krščanska ljubezen do pravega in brezprimernega junaštva. Takega junaštva gotovo ne premore nobena druga sila na svetu.

Glavno glasilo francoskih misijonov nam pripoveduje v svoji zadnji številki, kaj vse na primer doživlja pater Wehinger, ki vodi hišo za gobove v Madelayu v angleški koloniji Birmi. Nekoč — tako pripoveduje sotrudnik tega glasila — je stopal mimo razkošne hiše, iz katere se je slišalo petje in prešeren smeh. Kar zagleda v temnem kotu na gnilem kupu slame človeka, ki je bil od gobavosti popolnoma razjeden. Izvedel je, da je ta nesrečnež oče otrok, ki se v hiši bogato gostijo, on sam pa ni imel niti peščice riža, da bi se za silo nasitil. Že trideset ur je bil brez jedi. Misijonar ga je odpeljal v zdravilišče, očistil sam njegove rane in ga izkopal ter oblekel pa nato nasitil. "Kdo si ti," je jecjal bolnik, "da mi s tako ljubeznijo strežeš, ko so me zaradi bolezni pognali z doma — moji lastni otroci?" Misijonar mu je razložil, da je tako ljubezen zapovedal božji odrešenik Jezus Kristus. Nato mu je bolnik dejal: "Nauči tudi mene svoje vere!" Ta bolnik je postal goreč apostol krščanstva med svojimi tovariši v domu gobavih.

V misijonski reviji beremo tudi drug primer. Nek gobavec, ki je bival popolnoma stran od vseh drugih v koči, je bil na smrtni postelji. Tako noge kakor prsti na rokah so bili že segniti in so od telesa že deloma odpadli. Misijonar in usmiljenka sta ga redno obiskovala. Gobovec se je bil že izpreobrnil h krščanstvu in se je veselil krsta, ki je obenem postal njegova smrtna ura. Bolnik ni tožil in ko mu je usmiljenka med krstom držala v segnitih prstih

svečo, jo je z neizmerno hvaležnostjo pogledal in zasepešal: "O mofumahali — O kraljica!"

Kraljica je namreč ime, ki ga dajejo indski pogani katoliškim redovnicam. Take požrtvovalne ljubezni namreč v svojem poganskem občestvu ne poznajo. Ne poznajo je pa tudi ne tisti mlačni kristjani, ki takih žrtev niso sposobni ter iščejo samo slave in časti pred ljudmi ter sprejmejo kakšno žrtev na sebe samo, da se morejo s tem pohabati. Kaj pomenijo take majhne žrtve napram tem, ki jih doprinašajo katoliški misijonarji in usmiljenke, ne da bi jih kdo videl in pohvalil!

Francoski maršal Henrik Petain ima kot 84 letni starček vrlo težko nalogo v sedanji kruti usodi, ki je zadelo Francijo. V njegovo veliko ljubezen do domovine ne more nihče dvomiti. Bil je že v večjih vojnah, pogumen vojak. Verdun je branil v zadnji svetovni vojni s takim junaštvom, da ga je občudoval ves svet. Zdaj mora sedeti in poslušati, kar mu ukazuje nemški bivši korporal Hitler. Tako se suče svet in spreminja.

Mussolini je pristopil v sedanji vojni na stran Hitlerja ravno ob zaključku. Smart boy ta Benito. Kaj pa če ima tudi proti njemu Hitler svoje račune? Preje so v Moskvi želeli, da bi se Nemčija izčrpala v boju na zapadu in da bi na razvaline in za zaključek prišli zraven še gosposdije iz Moskve. Zdaj se pa čuje, da želi Hitler na Balkanu zanetiti spor med Stalinom in Mussolinijem, da bi ju on opazoval, kako se bota lasala. Eden proti drugim, taka je bila in bo še v bodoče evropska iskrenost!

TUDI MILWAUCANJE IN WESTALLCANJE POJDEJO V LEMONT

Milwaukee, Wis.

Naznanja se vsem dobroimislencem rojakom v Milwaukee in West Allis, da se bomo tudi mi udeležili blagoslovitve novega kolegija oo. frančiškancev v Lemontu, Ill., 14. julija. Bus bo odhajal od tukaj že ob 6. uri zjutraj. Kdor torej želi iti z nami in se udeležiti te slavnosti ter obenem na dan blagoslova videti poslopje tudi od znotraj, naj se prihlasi. Sporočeno je, da bo dovoljeno ogledati si nov kolegij tudi od znotraj samo na dan blagoslovitve. Zato ste ta dan vsi vabljeni, brez izjeme. Kate-remu je le mogoče, naj se udeleži in se nam pridruži. Kdor torej namerava iti, naj se prihlasi pri Mrs. Luciji Gregorčič na 629 S. 5th street, ali pa pri zastopnici Amer. Slovence Rose Deželan na 1030 S. 11th street. Kdor torej namerava iti, naj se v kratkem prihlasi. Za en bus jih že imamo pri- glašenih, pa se vas lahko pri- glasi še, da vas bo dovolj še za drugi bus. Ne pa čakati s pri- glašitvijo do zadnjega, da ne bo prepozno. Kateri pa imate svoje avtomobile, gre- ste pa lahko s svojimi karami in še morda katerega svojih prijateljev vzamete s seboj. Že sedaj vam kličem na vese- lo svidenje v nedeljo 14. julija na lemontskem griču.

Smrt nam je ugrabila mla- denko, komaj 23 let staro Rose Zuzek, ki je za vedno zatisnila svoje oči dne 10. ju- nija. Njen pogreb se je vršil v četrtek 13. junija pod vod-

stvom Ermenčevega pogreb- nega zavoda v cerkev sv. Pa- trika in od tam na Mt. Olivet pokopališče. Revica je bole- hala že nad tri leta. Zapušča- jujočo mater, dva brata, dve sestrji in več sorodnikov. Naj počiva v božjem miru in naj ji sveti večna luč, preostali- pa iskreno sožalje.

V nedeljo 30. junija prire- di fara sv. Janeza Evangelista običajni cerkveni piknik na Sagadinovem parku, na kate- rega se zlasti vabijo vsi fari- ni cerkve sv. Janeza Evange- lista, pa tudi drugi rojaki v Milwaukee in okolici. Na pi- kniku bo veliko zabave za sta- re in mlade. Pridite v velikem številu, da bo večji uspeh, saj gre ves dobiček v korist cer- kve. Torej nasvidenje v nede- ljo 30. junija v Sagadinovem parku na South in Brnam St. na cerkvenem pikniku.

Rose Deželan

GLAS IZ JUŽNEGA ILLINOISA

Fairmount City, East St. Louis, Ill.

Čenjeni čitatelji, zopet bom nadaljeval s svojim pisanjem, ker novice se vedno najdejo. Tukaj se je namreč sedaj pri- čela konjska dirka in je v pol- nem razmahu. Avtomobili sto- je na cesti kar v dveh vrstah na vsaki strani ceste. Tukaj je namreč cesta široka in lah- ko parka na vsaki ceste po dve vrsti avtov. Ta "Horse Race Track" je odprt vsako leto devet dni. Tako je tudi letos odprto od 3. pa do 15. junija. — Tukaj so tudi tri tovarne, ki vse obratujejo s polno paro. Ena tovarna izde-

luje umeten gnoj za farme in so jo precej podaljšali. Tudi drugi dve so izboljšali, da lah- ko v njej dela več ljudi. — Zadnji mesec, okoli 15. maja, ko je bilo par dni nekaj dež- ja, se je na bližnjem "Skat field" zgodila velika nesreča. Eden velikih tovornih avtomobi- lov, ki vozi WPA delavce na delo in z dela domov, na- ložen z delavci, se je hotel iz- ogniti drugemu praznemu to- vornemu avtu, je zavozil na stran, kjer je ravno ležal br- zozavni drog, v katerega je seveda zavozil. To je povzo- čilo, da se je tovorni avto pre- vrnil v prav tam slučajno se nahajajočo globoko. grapo. Štirje delavci so bili močno po- biti, šest pa bolj lahko ran- jeni, vendar je pa moralo vseh osemnajst domov, kajti vsak je dobil kako poškodbo ali prasko.

Sedaj pa pogledimo nekoliko okoli, kako kaj po rovi obratujejo. Na Collinsville obratu- je samo eden. Na Gleen Ear- lan, so pa rov za vedno zapri- li. Na Edwardsville je še najmanj polovico premoga in "saht" je stal kompanijo sko- ro milijon dolarjev. Sedaj je pa neka kompanija iz St. Louis kupila vse stroje in sploh vse za \$90,000. Tako ni sedaj na Edwardsville nobe- nega dela. Na Stanton so trije rovi zaprti. Tako je tudi na Wilson, Beneld, na Gillespie dela en rov in je le nekaj Slo- vencev tam. Tudi na Carlin- ville, Gerard, Virden in Au- burn, je vse zaprto. V Spring- field dela še nekaj malega. Hvala rojaku Barnicku in Bi- jaku za gostoljubnost. — Iz Springfielda sem se obrnil na Lincoln, ki je lepo mesto, a dela samo en rov in se tisti le malo. Slovencev je tam malo in še ti so po večini na East Broadway in tam okoli, ki so pa vljudni in postrežljivi. Eden rojak, ki je Štajerc, ima tam grocerijo. Njegova sopro- ga je Dolenjka, pa sta oba gostoljubna in dobra do naših rojakov. Po večini so tam Šta- jerci, ki so se poženili z Nem- kami, pa se vseeno dobro ima- jo. Hvala jim za gostoljub- nost. — Dalje sem šel skozi Blumington, kjer tudi ni dela. Rov je bil svoj čas tam, pa so menda pobrali iz njega kar je bilo. Ostalo je še nekaj stvari po železnicah, ker je tam ma- lo železniško križišče. Sloven- cev tam ni. — Prva naselbina premogarska naselbina je bila nekda Minonk, kjer danes ni nič, kajti rov je zaprt že dav- no. Slovencev ni tam, le še ne- kaj Poljakov in par Hrvatov. Naprej v Rutland je več Hr- vatov in Poljakov, pa zopet ni dela, ker je rov že davno izčrpan. Dalje je Vinona, kjer je bilo nekda veliko Sloven- cev, danes jih je le še par dru- žin in več Hrvatov. — Od tam sem šel v Oglesby, kjer imajo cementno tovarno, ki pa le- slabo obratuje. Slovencev je tam precej in so zelo dobri, zlasti rojakinja Svasič, ki ima fanta, kateri zna preko 50 slovenskih pesmi igrati na harmoniko in tudi veliko polk in valcerjev. To je menda edi-

ni slovenski fant, v Ameriki rojen, ki sem ga jaz videl, da bi znal toliko slovenske godbe in pesmi. Pa tudi rojakinja Svasič, kot fantova mati, z njim lepo poje, da je kar lepo slišati. Ona tudi prebira Ame- rikanskega Slovence. Rojaki po Oglesby so jako dobri in prav tako tudi v La Salle. Na Oglesby sem našel tudi veliko rojakov bolnih. Tako je med drugimi bolna rojakinja Pete- lin, ki rad bere potovalne do- pise in novice, kakor tudi v ljubljanskem listu, kjer pravi, da dobi tudi mnogo novic in veliko pišejo od vojne, več kot tukaj. Tam po La Salle je veliko vdov. Pred letom je rojakinja Derganc še imela moža zdravega, sedaj je pa že na pokopališču. Le žal, da je več žena taka nesreča zadelo. Sladkorna bolezen hudo go- spodari nad ženami. Moja so- proga je štiri leta hodila oko- lu bolnišnic in zdravnikov za- sladkorno bolezen, največ je bila v Barnum bolnišnici v St. Louis, Mo. in končno je bolezen prešla. Bolniki so tu- di kar po dva v eni hiši. Tone Gričnik na Carlinville, brat moje žene, živi v Peru, njegova že- na je že skoro popolnoma sle- pa. Tako Mrs. Zlindra v Gran- ville. Veliko je žensk, ki so izgu- bile prste na nogi za isto bolezi- jo. Veliko je pa tudi drugih bo- leznih med našimi rojaki, med moškimi, še več med ženskimi. — Ko sem tam po La Salle izgotovi- l, sem se obrnil na moj sta- ri prostor Granville, kjer je tudi veliko rojakov in so po- strežljivi ter dobri. Zlasti ro- jakinja Murn in Zalokar ter Matija Oven. Pri vseh teh sva- bila z mojo soprogo prijazno postrežna. Vsi ti trije citajo Amer. Slovence. Tudi rojaki- nja Turk bere Amerikanskega Slovence. Rojakinja Oven se je posebno lepo izrazila o Amer. Slovincu in tudi Novi Svet čita ter je obljubila, da tega lista ne bo nikoli pustila, ker so v njem lepe zgodbe. To so tri dobre žene, od katerih, nobeden ne gre praznih rok. Je pa ta križ tam v Granville, da ni že dolgo nobenega dela. Tovarni ni in ljudje se morajo dlačiti voziti na delo. Tam v bližini je več malih kemp, pa vse počivajo. — Ko sem se podal proti domu, sem se naj- prej ustavil na Carlinville na farmi pri rojaku Kaitner, ki je že star mož, pa še vedno dela. Potem tudi pri Johnu Novaku, ki ima precej lepo farmo, kakih osem milj ven iz mesta. Zemlja je dobra, samo ceste so slabe. Hvala rojakom za gostoljubnost. — Dež je šel ko sem prišel do Johna No- vaka po slabi cesti. Drugi dan sem po drugi farmi vozil ven, pa sem tudi tam plesal, pred- no sem prišel malo na bolj ka- menito cesto in od tam do To- neta Gričnika, ki ima še lepo farmo. Otroci govore največ nemško, ker so bili v Nemčiji rojeni. Gričnik ima tudi veliko živine in z njo trguje. Hvala Novaku za prenočišče in To- netu za dobro postrežbo. On je dober in najraje podpira svoje rojake. — Ko sem šel proti Carlinville nazaj, sem

Dogodki

med Slovenci po
Ameriki

Umrl za srčno kapjo
Cleveland, O. — Pretekli terek je naglo umrl za srčno kapjo rojak Frank Shank v starosti 50 let, stanujoč na East 55th street, doma iz Predoselj pri Kranju. V Ameriki je bival 27 let. Zapušča soprogo Frances rojeno Petrič iz Bršljina pri Novem mestu, dva sina in dve hčeri ter več sorodnikov. V starem kraju pa brata, tri sestre in več drugih sorodnikov. Pokopan je bil zadnji petek iz cerkve sv. Vida na Calvary pokopališče.

Vest iz domovine

St. Louis, Mo. — Dne 13. junija sem prejela iz starega kraja prežalostno vest, da so mi v Lokah pri Mozirju umrli moja ljuba mati v visoki starosti 78 let. Bolni so bili 12 let in še ni tri leta, odkar vse se zadnjič videli. Hudo nama je bilo slovo, ker smo vedele, da se zadnjič vidimo na tem svetu. — Draga mama, veliko ste pretrpeli na tem svetu, zdaj pa uživajte rajsko vese- lje. Zapuščajo tu v Ameriki šest hčera in sicer; dve v Ame- riki, mene podpisano in Mrs. Hribernik; dve v Šoštanj, eno v Ličah in eno na domu. — Josephine Speck.

Poroka

Madison, O. — V slovenski cerkvi v Madison, O., sta se v soboto 22. junija poročila Miss Mary Lazar iz Euclida, O. in John A. Kodrich iz Pitts- burgha, Pa. Poročal ju je Rev. Virant. Stanovala bota v Pittsburghu. — Bilo srečno!

Srebrni jubilej

Cleveland, O. — Zadnji te- den sta slavila 25 letnico poro- ke tukaj dobro poznana in spoštovana zakonca Mr. in Mrs. John Kadunc iz East 71st street. — Se na mnoga leta!

Avtna nesreča

Indianapolis, Ind. — V av- tomobilski nezgodi se je hudo ponesrečila in je nesreči tudi podlegla Mrs. Philippina Grunwald-Wagner v starosti 79 let. Pogreb pokojne se je vršil iz naše cerkve sv. Troji- ce na katoliško pokopališče. — R. I. P. — Z.

Rojak umrl v West Virginiji

Windsor Heights, W. Va. — V bolnišnici v Wheelingu je v nedeljo 16. junija umrl rojak Jakob Kenda, v starosti 65 let. Pokojni je bil doma od Tolmina na Primorskem.

imel precej sitnosti, kajti ka- menje se je mešalo z blatom, toda počasi sem težave pre- magal in srečno prišel domov, četudi je celi dan deževalo. — Ker se mi je dopis malo za- vlekel, bom pa nehal in še drugič kaj napisal. — Po- zdrav bralcem tega lista in vsem dobrega zdravja.

Steve Fabjan

TARZAN IN OGENJ V THORU

(143)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

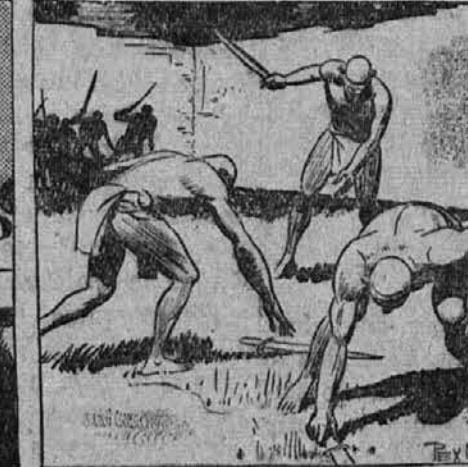
Rešeni sužnji so drug za drugim za- puščali svoje jetniške prostore in brez verig na nogah stopali iz barake, no- seč s seboj svoje orozje — krampe, s katerimi so kopali v rudniku dragule. Toda, bilo jih je premajhno število in premalo so bili oboroženi, da bi se dolgo branili.

Da, sužnjev je bilo vsekako prema- lo, da bi se mogli s tako slabim oro- žjem kot so krampi, delj časa upirati močno oboroženi sili. To je vedel tudi Tarzan in Kailuk je menil, da se jim že bliža konec. — Tedaj je Tarzan, ki je gledal prihajajoče vojske, pobral na tleh ležečo verigo.

Treba je bilo pač za vsako stvar pri- jeti, ki bi lahko služila za obrambo in tako je Tarzan pobral za veriko, s katero je začel opletati po zraku, da je svigala sem in tje kot kača. Ko so pri-šli vpjaki že prav blizu, je Tarzan s svojo močjo napel verigo, da je vojske opazila.

Veriga je po stražnikih udarila s to- liko močjo, da so popadali po tleh in jim je orozje izpadlo iz rok. Prestra- šeni so se obrnili nazaj k ostalom; Tar- zan in njegovi so pa pobrali na tleh le- žee orozje in se z njim oborožili. Ta- ko so tleli vsaj nekaj v rokah za boj.

POZOR!

Pogled na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnina potekla, obnovi jo in ponagaj listu!

Nedeljski kotiček

J. M. Trunk.

PETA NEDELJA V JUNIJU

"Moj jarem je blag in bre-me moje je lahko (Mat. 11, 30)."

Duhovi v peklu imajo služabnikov brez števila, ki jim ponujajo svojo službo, ne da bi prejeli drugega plačila, kakor peklenke kazni. In ljudje, najdobrotljivejši Bog, ki ponuja celo večnost nezapadljivega nebeskega veselja za plačilo, naj bi ne našel služabnikov, ki bi hoteli nje-mu zvesto in odkritosrčno slu-žiti? Ali je mogoče, da se človek tako oddalji od pravega razuma? Neko breme slu-žabnosti moraš nositi, kajti "veliko težav je vsem ljudem prisojenih, in težak jarem le-ži na Adamovih otrocih od dne njih rojstva do dne njih pokopa v mater vseh ljudi (Sir. 40, 1)". Ako pa hočeš, da ti bo ta železni jarem na-rave in greha lahak, izpreme-ni ga v jarem Kristusov, kajti "njegov jarem je blag, in bre-me njegovo je lahko."

Ali se ti zdi blag in lahek? Ako ti je težak in nadležen, potem bodi prepričan, da ga ne nosiš v resnici, ker pač ne izpolnjuješ vseh dolžnosti svo-jih, katere ti ta jarem nala-ga. Ako ga resnično nosiš, po-tem te nosi njegova milost.

Preišči in preudari, ali res služiš Bogu samemu. Morda pripadaš onim "razsvitlenim," ki baje služijo Bogu, a se no-čejo ločiti od hudiča, sveta in svojih nekrščanskih načel. Po-tem se ne čudi, če je tako pri-tebi, da se ti dozdeva služba Kristusova trda in jeklena. Ne nosiš službe, in služba te ne nosi. Ni služba trda in jekle-na, ti sam si jo narediš trdo in jekleno, ker nihaš med svetom in Kristusom sem in tja. Po-človeško govorim, ko pravim, da je Bog pri službi silno lju-bosumen, in ne trpi tekmeča ob sebi.

"Nihče ne more dvema go-spodoma služiti (Mat. 6, 24)".

IZ GORIŠKE, PRIMORJA IN ISTRE

Trst med angleško blokado

Trst v maju. — Pravi poče-tek vojne na mejah Francije, Belgije in Nizozemske je v mnogočem vplival tudi na Ita-lijo. Zdi se, da se Sredozem-lja zopet polasča razburjenje po kratkem intervalu nekaj dni. Paralelno z nemško in-tervencijo na mejah Francije je Italija sprožila vprašanje angleško blokade, ki je po ita-lijanskih računih naneslo ita-lijanski trgovski mornarici ve-liko škodo, katero cenijo na eno milijardo lir. Ob tej pri-liki je bilo z italijanske strani podčrtano, da je zaradi blokade največ trpel Trst. Ze ob začetku blokade so bile ita-lijanske oblasti zaskrbljene glede usode Trsta, o čemer so pisale tudi inozemske agenci-je. Preko tržaške luke je nam-reč šel velik del nemškega prometa v prekomorske drža-ve, ki je zaradi blokade moral prenehati. Iz tega je razvidno, da se položaj Trsta ni popra-vil, marveč še celo poslabšal. — (In se bo še manj, ko je se-daj tudi Italija v vojni. — Op. ured.).

Pod kolesi avtomobila

Neko soboto je vozil po Via Ascoli v Gorici lahki tovorni avtomobil pivovarne Dreher. V ozki ulici se je igrala tropa otrok, med njimi 6 letni Bru-nó Plesničar. Po nesreči se je fantek prevrnil in padel pod zadnja kolesa avtomobila. So-fer je vozil počasi, vendar ni mogel tako hitro ustaviti, da bi ne bil še s kolesom preko nesrečnega otroka, ki je mo-čno ranjen obležal v luži krvi. Bil je pretresljiv prizor. Ulica se je zgrozila, zavpila, zapla-kala. Zenske so priskočile h krvavečemu Brunotu in mu skušale pomagati. Takoj so pa videle, da bo najbrž vsaka po-moć brezuspešna. Prinesle so zglavnik in položile nanj ble-do glavo z umirajočimi očmi. Medtem je prihitel "Zeleni križ" in odpeljal ponesrečen-ca v bolnišnico, kjer je pa kmalu potem izdihnil svojo mlado dušo. Čuden primer, ve-selje, v žalosti! Mati ubogega Brunota je odšla pred nekaj dnevi v porodnišnico v prič-a-kovanju veselega dogodka. Ravno v soboto, ko ji je avto-mobil ubil dragega sinka, je povila fantka.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

no novo pokopališče. Novo grobišče je okusno, svetemu kraju primerno urejeno. Ima čedno kapelo, rezeta ga dve beli, široki stezi in zelene v u-metnih nasadih pestre grede. Stroški ureditve stanejo obči-no okrog 400.000 lir.

KRATKE NOVICE

Lov za modro galico. V zad-njih časih letajo naši vino-gradniki iz trgovine v trgovino in iščejo modro galico. Bojijo se, da je ne bo.

Kmetijski konzorcij za Ju-lijsko Krajino (Consorzio agrario Giuliano), ki je imel svoj sedež v Trstu in je bil določen za vso Julijsko Kraji-no, se je po novem letu razde-lil in je dobila vsaka dežela svoj pokrajinski konzorcij (Consorzio agrario provincia-le). Dozdaj so se ti konzorciji bavili v prvi vrsti z dobavo umetnih gnojil, otrob in sli-čnih potrebščin.

Dva grobova. Na Pečinah na lepi Sentviškogorski plano-ti smo položili k zadnjemu počitku trdnega kmeta Anto-na Piska, ki je dosegel častit-ljivo starost 86 let. Bil je za-veden, značajan mož, ki ni poznal ne počitka ne okleva-nja. — V Bovecu je radi osla-belosti srca umrl g. Franc Breščak, tajnik tamošnje Kmečke posojilnice in mlekar-ne. Rajniki, ki je dosegel blizu 60 let, je bil doma iz Ročinja. V mladih letih se je doselil v Bovec, kjer se je zaradi svo-jega tihega in poštenega zna-čaja kmalu splošno priljubil in udomačil.

Prve češnje. Za binkošne praznike so prišle na goriški sadni trg prve letošnje češnje. So še drobne in blede ter ni-majo nobenega pravega oku-sa, vendar: prve češnje so in to zadostuje za veselje mladih in starih otrok.

K Materi božji na Vitovljah nad Osekom v Vipavski dol-i ni je za binkošne praznike, ko obhaja to znano in prilju-bljeno romarsko svetišče svojo največjo vsakoletno sloves-nost, poromalo okrog 2000 vernikov iz Vipavske doline in Trnovske planote. Lepa dneva sta romarjem poleg verskega okreplila nudila tu-di prijetne naravne užitke.

Smrt koroškega borca. Na Kambreškem nad Ročinjem je v najlpeši moški dobi, star 29 let, po kratki, težki pljuč-nici izdihnil posestnik Alojzij Namar. Bil je priden gospodar in zaveden mož. Udeležil se je tudi bojov na Koroškem. Za-pušča ženo s tremi nedorasli-mi otroki.

Požar v tovarni konzerv V tovarni konzerv Arrigoni v Izoli je nastal pred kratkim velik požar. V nekaj urah so prispeli iz Trsta na pomoč ga-silci, ki pa jim je šele po hu-dih naporih uspelo požar ome-jiti. Ogenj je nastal v velikem posloplju, v katerem konzervi-rajo ribe. Močan veter je ga-šenje zelo otežil. Požar je v tovarni uničil 800 stotov rib, poleg tega pa vse stroje in še stavbo, ki je pokrivala 600 kv. m. tal. Tistega dne je ostalo brez dela 2000 ljudi. Po prvih ocenah je požar povzročil za več milijonov lir škode.

Novo pokopališče v Idriji Idrijski župan je izdal od-redbo, po kateri se dosedanje pokopališče zapre 31. maja in 1. junija otvori že pripravlje-

Ta teden se vrši v Philadelphia, Pa., konvencija republikanske stranke. Gornja slika kaže, ko so razobčali pozdravne napise po mestu.

ODLIKOVANJE IN PRIZNANJE JE PREJEL

Sheboygan, Wis.

Zelo pomemben in lep prizor na letnem banketu She-boygan Bowling Association's ki se je vršil v Turner Hall v Sheboyganu, je bil prizor, ko je bila slavnostno izročena trofeja našemu rojaku Augie Stempihar, ki je najboljši kegl-jajec mesta Sheboygana v kegljajski sezoni 1939-40. — Mr. Stempihar je dober član naše KSKJ in je kaj dobro poznan med člani kegljavske lige v srednjem zapadu, ki spadajo pod KSKJ. On je kegljal v kegljajski skupini društva Sv.

Cirila in Metoda iz Sheboyga-na, ki je odnesla zmago. Nje-gova povprečnost v kegljanju ravno zaključene kegljavske sezone znaša 204.14 in je obe-nem dosegel mestni rekord, da je dosegel v kegljanju 780 točk, poleg tega še druge tri, ki so vse bile preko 700 točk. — V priznanje tako dobrega kegljanja, je prejel na ome-njenem banketu krasno trofe-jo, katero je podaril Mr. Charles E. Broughton, ured-nik "Sheboygan Press," ki je obenem zelo navdušen za kegljajski skupini društva Sv. ljavski sport.

JJZ

Železo državi. Ministrski svet je sklenil, da morajo vsi, ki imajo pri svojih hišah ali domovih kakšne železne ograbe, iste naznaniti oblastvu, jih v gotovem roku podreti in jih kot železo prodati državi. Od-redba je povzročila v krogih hišnih posestnikov in kmetov hudo zaskrbljenost.

Tristoletnica goriške Kosta-njevice. Letos v maju je Ma-rinjino svetišče na Kostanjevici nad Gorico slovesno obhajalo tristoletnico, kar je bila prva cerkva, ki stoji na mestu se-danjega prikupnega božjega hrama, pozidana in posveče-na. Pontifikalno sv. mašo je daroval goriški nadškof Mar-gotti.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Prometna nesreča

Posestnik Alojz Cvelbar iz Prekope je vodil tri konje po državni cesti iz Kostanjevice proti Novemu mestu. Za njim je privozil neki avto, katerega se je eden konjev tako pre-strušil, da je skočil naravnost pred avto. Kljub poškodova-nemu avtu je sofer obrnil in hitel po živinozdravnika, ki pa konju ni mogel več pomagati, ampak so ga morali u-streliti.

Kostanji se umikajo spome-niku

Iz Ljubljane poročajo, da so začeli v "Zvezdi" sekati mnogim ljubljancem pri-ljubljene kostanje, ki so v poletju nudili tolikim hladno-senco. Naprej so začeli izseka-vati kostanje ki stoje ob sred-njem prehodu skozi drevede ob Kongresnem trgu. V načrtu pa je, da podro vsa drevesa, da bo tako dobila Ljubljana obširen trg, ki ga ne bo enake-

ga v celi državi. Namesto ko-stanjev bo trg krasil spomenik kralja Alaksandar I. osvobo-ditelja, ki bo postavil 28. junija letos. Kam naj spome-nik postavijo, so se že par let pričakali, nazadnje so se odlo-čili za "Zvezdo," katero bodo, kakor tudi njeno okolico, te-mu primerno vredili.

Na svatovščini

Na kirurški oddelek ljub-ljanske bolnice je bil pripel-jan 30 letni posestnikov sin Tomaž Možina iz Zaplane pri Vrhniki. Povabljen je bil na-neko svatovščino v Rovte, pa so ga v neki gostilni neprijaz-ni sosodje napadli s kolom in mu prizadejali nerodne po-škodbe.

Dva padca

V Mozirju je padel z mo-tornega kolesa 29 letni učitelj Štefan Sveglj iz Rečice ob Savinji in se nevarno poškodo-val. — Na Bregu pri Šmarju je pa padel s kolesa 25 letni sin posestnika Rudolf Volau-šek, ki je dobil hude poškod-be po glavi.

Obsojeni nevarni vlomilci

Pred malim kazenskim se-natom v Mariboru se je zago-varjala triperesna deteljica, katere vodja je bil že večkrat prej kaznovani vlomilec Karel Ziber ob Sv. Jurija v Sloven-skih gorah. Vlomljali so naj-raje v kleti in zidance ter žitne shrambe. Ob neki priliki so odnesli kar cel polovnjak vina. Ziber je bil obsojen na 5 let robije, dočim sta bila nje-gova tovariša oproščena.

Podlegel zastupitvi

V samomirnem namenu je 27 letni Toman Lunder, sluga v kinu Sloga v Ljubljani izpil večjo količino lizola. Prepelja-li so ga v bolnico, toda tudi zdravniki mu niso mogli več pomagati in je zastupitvi podlegel. Sumijo, da je izvršil dejanje zaradi nesrečne lju-bezni. Po strupu je segel, ko se je nahajal na izletu v Bo-rovnico.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

P. Bogomil Trampuš:

ZAHVALA IN POVRAT MED KIVARCE

(Dalje)

Dragi Slovenci! V slogi je moč! — In viribus unitis! — Ni dvoma, da ljubimo vsi našo do-movino, da ljubimo in občudu-jemo naše velike moze. Torej, pokažimo našo ljubezen s tem, da se zanimamo in pospešimo vsi skupaj za našega Baraga.

Kako lep je španski pregovor k pravi — "obras son amores y no vanas razones" — kar pome-ni — z čini se dokaže ljubezen in ne z besedami. — Hočemo Ba-raga "Svetnika"? Treba je dela, znojev, požrtvovanja, edinosti v delu, mislih in željah.

Mi, Južnoameriški Slovenci se združimo z vami pri tem vzviš-e-nem podjetju. Ker sem že pri tej točki, omenim, da sedaj pišem kratek življenjepis našega škofa v španskem jeziku in po-žeje ga bom v portugalskem. Še ni skončan, ker nisem imel dovolj časa, vendar mislim, da bo v mesecu juliju že natisnjen. Knjiga bo obširna okrog 130 strani.

Sprejmite, dragi Slovenci, in vi člani Baragove Zveze, ta iz-raz hvalečnosti in velikega za-nimanja za Barago, z strani po-pisanega in vseh Južnoameri-ških Slovencev.

Iz Clevelanda do New Yorka sem potoval sam. Samo tedaj sem občutil kaj pomeni potova-ti sam, po deželi nepoznani in z zaprtimi usti. Za "ay non špik-ingliš" sem udrihal na levo in desno. V jedilnici, so mi poka-zali obširni imenik jedil. Misli sem nekoliko in izbral (ne da bi razumel). Pa glejte ga šmenta! Kadar so mi prinesli krožnike sem videl da je bilo vse drugega kar sem si mislil. — Edino kar so "pogruhtali" je bila kava. Ta pa ta. Samo ta mi je služila za kosilo. Po ne majhnih mukah, če jih že smem tako imenovati, sem končno došel do New Yorka.

Takoj, ko sem korakal na po-vršje, moje oko je plavalo na-okrog, da bi videlo osebo dra-gega in nepozabnega Fatra Pija. — On je mislil, da sem star z dolgo brado — jaz sem imel ide-jo, da je on sivolas. Oba sva se zmotila. On mlad in moja ma-lenkost tudi. Pristrčno sva se objela in pozdravila. Po proto-kolarnih pozdravih naju je po-peljal taksi do fare Svetih Cirila in Metoda. V župnišču sem našel samo prisrčnost in gostoljub-nost.

V dneh, ki sem jih preživel v veliki Metropoli, sem v spre-mstvu Fatra Pija napravil vse ko-rake za potne liste. Šmenta, koli-ko težko na konzulatu. On la-hko priča o tem. Saj se ni čuditi, če so mi tipali potprežljivost. Nas se bojijo v Ecuadorju, kot samega vraga. Vendar proti vsem težkočam, ki so se prijavile, sem dobil dovoljenje za povr-

nitev v Ecuador. Gostoljubni Fater Pij in do-bri g. Zakrajšek sta bila zame prava angela varuha. Ona dva sta me vodila do konca, boljše rečeno do trenutka ko sem se vkrcal na ladjo, "City of San Francisco" (Panama Pacific Line). V objemu z o. Pijem, g. Zakrajškom in Svetom, sem dal "Addio" New Yorku in vsem Združenim državam in jo odri-nil proti jugu.

Sam — žalosten in poglavljen v tisoč misli, sem se nahajal v kabini št. 4.

New York, se je počasi odmi-kal očem vseh sopotovalcev. Sčasoma so se videli še samo ne-botičniki v zimski megli, kateri so se počasi tudi zgubljali eden za drugim, v obširnem horizon-tu. Ladja je neusmiljeno orala ledeno skorjo tja do Baktimora. V tem pristanišču smo ostali precej časa, ker je bilo mnogo prtljage in več tisoč ton cevi in drugih reči za Kalifornijo. — Življenje tu na parniku je bilo toliko bolj nostalgčno, ker je padel sneg nepretrgano po dne-vi in po noči. Zame je bilo toliko bolj žalostno tudi, ker sem čul samo "angleško špraho" in nič drugega. Že sem mislil da se nahajam znova samo med "grin-gos" kakor jih imenujejo Špan-ci. Pa ni bilo tako. Nek mlade-nič se mi približa in me nagovo-ri v angleščini. Dal sem se razu-meti da govorim druge jezike. On ni znal španskega, pač pa italijanskega. Tako smo šli na-prej. Četrty dan vožnje sem imel precej prijateljev španskega je-zika in med drugimi sem našel eno Zagrebčanko. Kako sem bil vesel, da se lahko pogovorim ne-koliko z njo v hrvatskem jeziku.

Se enkrat sem bil prepričan, da ni kotička na svetu, kjer se ne nahaja vsaj en Jugoslovian. Mraz je popuščal in dal prostor toplo-ti. Se smo bili zaviti v suknje eden dan predno smo prišli na-sproti Cubi. Vendar, ko smo plu-li mimo nje, smo zapustili vso debelo obleko in se oblekli v prav tanko, kot za tropično podnebje. Vročina se je množila v stopi-njah toliko bolj, kolikor smo se bližali panamski republiki. Na praznik svetega Frančiška Sa-leškega (29-I) smo dospeli v Balboa. — Deo gratias! Bil sem na konju in v starem poznanem kraju. Nisem bil več boječ, ker s španskim jezikom sem se po-čutil zelo domačega.

Vendar Ecuador je bil še da-leč — daleč!

(Dalje prfih.)

Oglasi v "Amer. Slovincu" imajo vedno uspeh!

DENARNE POŠILJATVE

se še dostavljajo v Jugoslavijo in Italijo. Prosimo pa pošiljatelje nakazil za stari kraj, da pošiljajo v takih svotah, kakor tu navede-ne, namreč v ravnih svotah po sto, kot 100, 200, 300, 400 ali 500 dinarjih. To radi praktičnosti iz-plačil.

Kdor želi poslati pošiljatev po-tom kabla (brzojavu), lahko sto-ri po znižani ceni za \$1.00, kar je treba namreč dodati k cenam za gotove svote dinarjev. (Ta zniža-na cena za kabeliranje velja le za Jugoslavijo.)

Naše cene so zdaj:
JUGOSLOVANSKI DINARJI:
Za \$ 2.30..... 100 Din
Za \$ 4.40..... 200 Din
Za \$ 6.50..... 300 Din
Za \$ 8.45..... 400 Din
Za \$10.25..... 500 Din
Za \$20.00.....1000 Din
Za \$39.00.....2000 Din

ITALIJSKE LIRE:
Za \$ 3.25..... 50 lir
Za \$ 5.90..... 100 lir
Za \$11.50..... 200 lir
Za \$17.00..... 300 lir
Za \$28.00..... 500 lir

Nakazovati pošiljatev, da bi se izplačale v ameriških dolarjih zdaj ni mogoče.

Vse pošiljatev naslovite na:

JOHN JERICHO

1949 West Cermak Road,

CHICAGO, ILL.

Jules Mary — J. M.

Dogodek na Poganskem polju

IZ PREDVOJNIH ČASOV

De Ferrantija je odločni Parentijev nastop le zganil, da je začel premišljati.

"Dovolite mi, da hitro brzojavim v Milano, kjer me čakajo," je menil de Ferranti, "nato pa vam bom na razpolago." Ko se je vrnil iz brzojavnega urada, državega se čakalnice, je dejal svojemu spremljevalcu: "Torej povejte vse, toda premislite vse besede in odgovornost, ki jo s svojim postopkom prevzimate nase!"

Stopila sta v čakalnico in korakala v njej gor in dol, medtem ko je Parenti govoril. Oba se nista brigala za mladenko, ki je z bledim, trpečim obrazom sedela na klopi in ju opazovala z velikimi črnimi očmi, polnimi strahu in tesnobe.

Bila je Pepina.

"Zdaj gre za njegovo življenje," je mrmrala sama pri sebi. Vse molitve, ki jih je znala na pamet, so izšepetale njene blede ustnice. Tudi med molitvijo ni odvrnila pogleda od obeh gospodov.

"Ali imate priznanje, ki ga je napisala vdova Longhijka, s seboj?" je vprašal višji državni tožitelj in stegnil roko.

"Tukaj je."

De Ferranti ga je prebral. Nato je vzel žepno ruto iz žepa in si obrisal potno čelo. Kot človek je bil že prepričan, toda njegova sodniška vestnost je terjala še nekaj pojasnil. Kratko in razburjeno so si sledila vprašanja in odgovori.

"Kaj nam dokazuje, da to pisanje ni ponarejeno?"

"Pismo je napisala roka vdova Longhijke."

"Ali poznate njeno pisavo?"

"Da. Te močne, oglate črke se ne dajo lahko ponarediti."

"Toda žena si je lahko vso zgodbo izmislila, da bi rešila sina."

"Podrobnosti so prenatano opisane; zlasti njeno nekdanje ljubezensko razmerje s Cirilom Baccijem, s čimer je njeno sovraštvo do Baccijeve hčerke čisto pojasnjeno."

"To je lahko navaden roman."

"O tem se lahko prepričamo. Treba je samo zaslišati teto umorjene Karlote, ki je prav tako iz Giussana, rojstnega kraja stare Longhijke, toda biva že dalje časa tu v Turinu. Ta bo dobro vedela, kako je z vso rečjo."

"Ali bi bilo mogoče, da se stara žena samo dela mrtvoudno?"

"Ne, gotovo ne."

"Take primere sem v svoji praksi često doživel."

"Tereza Longhijeva je mrtva! Umrla je skoro tik nato, ko je bila vse priznala."

Višji državni tožitelj se je zganil in utihnil.

Plašno se je poizkušala medtem približati obema Pepina, toda bila sta tako vtopljenja v svoj pogovor, da je nista videla.

Tedaj je začela s tresočim se glasom: "Gospod de Ferranti..."

Pogledal jo je, sočutno prijel jo za roko in dejal: "Ubogo dete, kako strašne bolečine ste morali prestati!"

Dekle je planilo v jok in oba, policijski komisar in višji državni tožitelj, sta se trudila, da bi jo potolažila in pomirila. Kar se jima je naposled tudi posrečilo.

"Tako, dete," je povzel de Ferranti spet besedo, "vrnite se z naslednjim vlakom v Moncalieri. Takoj bom uredil preložitve izvršitve kazni. Pridite jutri zjutraj k meni, potem bova šla skupaj v ječo, kjer boste lahko videli brata in govorili z njim."

"Ali je zdaj res rešen? Ali bo kmalu izpuščen na svobodo?"

"Prav gotovo, drago dete, besedo vam dam. Le pomirite se zdaj. Vrnite se domov in ne bojte se ničesar."

Parenti je naročil voz za zvesto sestro in ukazal vozniku, da jo popelje na osrednjo železniško postajo. Nato je sedel z višjim državnim tožiteljem v drugo kočijo, ki naj ju popelje najprej na sodišče, nato pa v ječo.

16.

Pavleta Longhija so drugo jutro, ko so mu bili odvzeli prisilni jopič, povedli v jetniško govorilnico, kjer sta ga čakala njegova sestra in višji državni tožitelj de Ferranti.

Doslej je vedel le, da je izvršitev usmrtnice preložena. Bil je čisto izpremenjen. Njegov dobrosrčni, prej polni obraz z zdravim barvo, je bil zdaj upadel in bled. Njegova lica so se bila posušila, njegove temne obrobene oči so gledale mrtvo in motno. Ko je zagledal svojo sestro, ga je ginjenost tako ohlajala, da je omahnil in se zrušil na stol.

"Ah," je zavzdihnil, "zakaj ste dete privedli semkaj?"

Jokaje in hkratu smeje je stopila Pepina k njemu. Brat je stegnil roke in sestra se je vrgla na njegove prsi. Potem jo je vzel na kolena, kar je tako rad storil doma, in jo je začel poljubovati.

Jokala sta se, objemala in si gledala v oči, ne da bi bila mogla izpregovoriti besedo. Višji državni tožitelj je presunjen gledal ta nemi prizor.

Naposled je rekel: "No, gospodična Longhijeva, zakaj ne poveste vašemu bratu vesele novice? Gotovo jo bo rajši slišal iz vaših kakor iz mojih ust."

Pavle je vstal in še zmerom držeč sestro za roko pogledal višjega državnega tožitelja, ki ga ni bil prej niti opazil.

"Kaj pa je?" je vprašal.

"Nekaj zelo lepega, dragi bratec. Čez nekaj dni boš spet prost. Resnica je prišla na dan!"

"Mati...?"

"Vse je priznala."

"Ah!"

(Konec prih.)

Najnovejša vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec!"

RAZNE ZANIMIVOSTI

ZAKAJ JE GRONLANDIJA TOLIKO VAŽNA?

Mnogi se sprašujejo, zakaj tako zavezniški kakor Združene države pripisujejo tolikšno važnost Gronlandiji. Toda ni samo strateški razlogi merodajni za to zanimanje, marveč se zdi velesilam Gronlandija važna zaradi tega, ker so v njej zelo bogati rudniki takole imenovanega 'kriolita' (leden kamen). Razen na Gronlandiji kopljejo kriolit samo še na dveh mestih drugod na svetu, in to pri Miaski v Urulu in v državi Colorado. Toda ti rudniki so zelo siromašni.

Kriolit je po svoji sestavi natrijev aluminijev fluorit ter je neobhodno potreben pri izdelavi mnogih vrst aluminija, zlasti pa ni mogoče brez njega izdelovati duraluminija, iz katerega grade danes letala. Brez kriolita 'si' ni mogoče predstavljati tovarne duraluminija. In duraluminiju je v današnji vojni prisojena prav važna vloga. Zato so bogati rudniki kriolita na jugu Gronlandije ono, za čemer obračajo oči tako zavezniški kakor tudi Amerikanci.

VOJNI ZAKONI PRED DVA TISOČ LETI

"Notranja fronta" ni izum naših dni. Če prelistamo Livijevo rimsko zgodovino, bomo v njej odkrili, da je stari Rim že v 3. stoletju pred našim štetjem poznal določbe, ki sličejo razmeram v današnjih vojujočih se državah.

Bilo je med drugo punsko vojno, ko je Rim zavoljo katastrofalnega poraza pri Kanah zašel v strašno nevarnost. Zdelo se je, da je kartaginska

vojska pod vodstvom genialnega Hanibala, ki je tvegala pohod čez Alpe, odločila zmago sebi v prid. V tistem času je Rim zbral vse svoje moči. Nastala je tedaj prvič vojna zakonodaja, ki je prisilila tudi ljudi doma k omejitvam. Njene določbe so se obračale, kar je značilno, v prvi vrsti na ženske. Nobena ženska ni smela imeti več nego 21 g z zlata, vse ostalo je morala oddati državi. A tudi glede obleke so se morale ženske omejit. Med drugim so jim n. pr. prepovedali nošnjo pisanih oblek.

Posebna določba je končno odredila, da ženske v mestu in njegovi bližnji okolici ne smejo uporabljati voz. Konji so bili tedaj potrebni vojski in isto tako vsa mogoča vozila, tako da je vsaka voznja civilistov pomenila trošenje dragocenih vojniških potrebščin. Se le po dvajsetih letih, ko rimski imperijalci sili ni pretila nobena nevarnost več, so te zakone razveljavili. Ženske so bile tega seveda vesele.

DOGODEK

Neke nedelje je prosil sedesletni Trnjevec, da bi mu posodil vola, da bo šel po apno, ker pride v ponedeljek zidar že prav zgodaj. — Trnjevec je pomežiknil in je rekel: "Jaz že dam vola, pa ne vem, če bo vol hotel iti, ker je danes nedelja." Sosed je razumel opomin, vendar je rekel: "Saj vol ne pozna božji zapovedi!" "No, potem sta pa oba enaka!" se je namuznil Trnjevec in mu ni dal vola.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

MICHAEL TRINKO & SINOVI

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

(Pleskarji in popravilni ometa in sten)

2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovencem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporni organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 47. LETO.

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5.000.000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%.

K. S. K. Jednota ima nad 36.500 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 183.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 46-letnega obstanka \$7.400.000.00.

GESLO K.S.K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"

Ce se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko od \$250.00 do \$5000.00 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "AA" ali "BB". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim letom narašča. V slučaju smrti otroka se izplača \$500 ali \$1.000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto nplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asementov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral (a) biti zavarovan (a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če je nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Pisano polje

J. M. Trunk

V Beogradu je bilo nekaj nekih proslav, ko so podpisali trgovinsko pogodbo s sovjetsko Rusijo. Rima niso sezidali v enem dnevu. Namigavajo, da bi bila "pomoč" bolj moralnega značaja, kar tudi bo, ker nihče prav ne ve, kako je z vojaško silo v Rusiji, in kako naj bi Rusija pomagala, če bi sila tudi obstajala. Ako bi Jugoslaviji ne bilo treba prijeti za meč, bi bila pridobitev velika.

Dalje izgleda, da je prava tekma za Jugoslavijo. Italija zagotavlja, da ne bo napadla, in Nemčija zagotavlja isto, in za dokaz "iskrenosti" pošlje Nemčija 15.000 otrok v Jugoslavijo. Baj je šel dr. Korosec v Berlin, in Stojadinović je na svobodji. Celotno nekaj vpoklicanih vojakov so odpustili domu, pač pa so degradirali nekaj častnikov, ki so gledali na nemško stran.

Zdaj je tudi Italija "udarila." Dvoje je mogoče. Ali ranci morajo biti že tako pri koncu, da Lah smatra to za konec, ali pa Hitler še ni gotov, da bo konec, in potrebuje pomoči za konec. Ako bi res še ne bilo konca pri alirancih, in bi bili celo Italijani vrženi na zapadu, v Franciji nazaj, potem bi se konflikt utegnil raztegniti tudi na Balkan.

Značilno je tudi, da so na Dunaju zbrane nemške čete, ki bodo šle v Italijo. Morda, da držijo Lahe nazaj, če bi začeli junaško (?) bežati. Nekaj sličnega je bilo v zadnji vojski.

Vse se le razvija, kakšen bo konec, je negotovo.

Nad šest milijard je šlo v kakih 7 letih za vojaščino. Kam je šlo? Zdaj govorijo o novih milijardah za obrambo. Koliko je obrambe trenutno?

Sam predsednik je nekaj govoril o 1700 modernih protizračnih topov. Ampak izgleda, da imamo le 163 takih topov. In rekel je, da imamo 1700 tankov, modernih menda, pa pravijo, da je le 100 "lahkih" tankov. Ker smo le malo še demokratični, bi javnost rada izvedela, kako je v resnici. Ta javnost ima pravico, da izve pravilne številke. Dremanja je bilo že več kot dosti, ni treba še naprej le činkati.

Razni proučevalci Nemci, ki so prišli z naziji navskriž in odšli, podajajo razna mnenja. Previdno se ne. Pravega konca danes še ni, je treba previdnosti na obe strani. Znani Thyssen je podal mnenje. Pravi, da se je sprl, ker se niso bili pripravljeni za napad. Ali je bil za napad,

ko bi bili pripravljeni? Gotovo. Toraj je tudi on skriv. Ker voda teče v grlo, je vsaka slama dobra. Je dobra za moralčen odpor, dokler je odpor le količak mogoč. Kdor izgubi pogum, je na tleh. Dozdaj pa ne izgleda, kakor bi naziji ne bili pripravljeni, prav resni opazovalci trdijo celo, da so še za leta pripravljene.

Vse trdi, da niti za obrambo nismo pripravljeni. Kako potem, da je Amerika v prešlih letih kazala pest ti in oni sili, češ, pokažem ti?

Ali smo bili ogroženi, ali nismo bili? Vlada je rekla, da smo bili. Kako potem, da nismo že tedaj začeli delati za obrambo? Dela bi ne bilo manjkalo, in treba bi ne bilo dajati brezposelnim tisti "relief," da so se navadili vogale podpirati. Ako bodo morali prijeti zdaj za delo, bo težko in štrajkov.

Manj posejati, da cene ne padejo, so rekli. Glasiti bi se moralo že prej: vse posejati, da bo za slučaj potrebe ali za nižje cene pri pomoči doma in na tujem. Zdaj smo prazni, pa daj.

Do zadnjega avgusta smo bili do vratu pod vplivom komunizma in fašizma. Če je kdo katero znil, da naj se to omeji, so ga udarili po glavi, ne komuniste ali fašiste. Zdaj vidimo povsod "pete kolone," in treba je čiščenja, o katerem prej ni bilo ne duha ne sluha.

Zdravje in moč posameznikov je treba pospešiti, pravijo, da bo za obrambo. Ampak politično telo je betežno, da še komaj lazi, in razni "politični" iščejo še zdaj le svojo — moč.

Ako je dr. Korosec šel v Berlin, se ni treba bati nobene izdajstva. Čemu je šel, tega ne povedo. Ako je šel v neki sili, bi se morda dalo sklepati, da Beograd ne pričakuje bogve kaj od — Moskve. Morda se Jugoslaviji posreči, da bi postala neka druga Švedska, zaprta, ampak brez konflikta. Tudi to bi bila velika pridobitev.

Ogenj uničil dve zidnici

Iz Kamnika poročajo, da sta zgoreli zidnici posestnika Jožeta Kolencu iz Vrheka in Antonu Tomažiču. Obe sta bili leseni in s slamo kriti, vendar je škoda precejšnja, kajti v eni je bilo 12 hektolitrov vina, v drugi pa šest hektolitrov, ki se je razlilo, ko so zgoreli sodi. Oškodovanca še zavarovana nista bila.

M. KLARICH & SON

STAVBENIK IN KONTRAKTOR
3121 So. Parnell Avenue,
CHICAGO, ILL.
Telefon Calumet 6509

GRADIMO

nove hiše, velike in male, prenavljamo hiše in razna poslopja. Gradimo garaže, popravljamo porče. — Sprejemamo mala in velika dela. — Delamo načrte za nove hiše, kakor tudi načrte za prenove in poprave.

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec!

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričate se!